

Naar man tager alle disse Hensyn i Betragtning, troer jeg, at det i alt Fald ikke endnu kan lade sig gjøre, at have værende Formænd for Amtsraadet. Der kan maaffee paa enkelte Steder — jeg tør ikke udtale Noget derom, da jeg ikke har erfaret det — være Ulemper forbundne ved at have Amtmanden som Formand, men det kunde ogsaa let tænkes, at dette tildeels kunde være Amtsraadets egen Skyld. Sagen staaer for mig saaledes, at naar der er Tale om, at et Amtsraad har Ulempe af sin Amtmand, maa det være, fordi denne, saa at sige, vil gjøre sin Villie enegjældende deri, men der er dog ingen Tvivl om, at naar Amtsraadet er sammensat af dygtige Kræfter — og det maa man forudsætte, at det er allevegne — vil dette ingen Betydning have. Naar Alt kommer til Alt, maa det dog indrømmes, at det er Kjenndskabet til, og Dygtigheden i disse Sager, der regjere, og den enkelte Mand's Stilling til de forskjellige Sager kan ikke, naar ikke tillige Dygtigheden er tilstede, udøve nogen overordentlig stor Indflydelse. Jeg maa derfor tilstaae, at jeg hører til dem, som ville have overordentlig store Betenkeligheder ved at stybe Amtmanden aldeles tilside, og jeg troer næsten at turde sige, at det ikke nu lader sig gjøre. Vi kunde let derved komme til, at gjøre Noget, som vi maaffee senere i Tiden vilde indsee ikke var rigtigt, og da kunde Tilbagestridtet blive saa meget mere vanskeligt. — Enkelte Medlemmer have udtalt en særlig Mistillid til Amtsraadet med Hensyn til den Myndighed, der skulde gives det til at kunne udskrive Bidrag til Ting, som ligge udenfor dets lovbestemte Forretningskreds, og det ærede Medlem for Svendborg Amts Iste Valgkreds (S. A. Hansen) gif endog saa vidt, at han troede, det kunde være tænkeligt, at Amtsraadet skulde kunne eller ville bruge denne Myndighed til Liebhaverier. Jeg antager, at dette kun fremkom, for at det ærede Medlem kunde faae Anledning til paa en mindre fordeelagtig Maade at omtale de Skytteforeninger, der ere dannede eller staae i Begreb med at blive dannede, som om de særligt oprettedes, for at man kunde komme sammen og drikke et Glas, for at man kunde tilbringe en munter Dag og Aften, og for at Folks Opmærksomhed derved kunde afledes fra andre

Ting; det ærede Medlem sagde, at Amtsraadets Medlemmer let kunde gribe Leiligheden til at understøtte det Slags Ting, fordi de ikke holde af, at Befolkningen bestjæftiger sig for meget med Politik. Om Noget, og da særligt det ærede Medlem, har gjort den Erfaring, at Amtsraadet hidtil har givet sig af med Liebhaverier, veed jeg ikke, men jeg har i alt Fald ikke gjort den Erfaring; jeg veed endog, at der har været Tale om mange Ting udenfor Amtsraadets egentlig lovbestemte Formaal — og det meget nyttige Ting, f. Ex. Oprettelsen af Anstalter til forsømte Børns Opdragelse og andre i lignende Retning — under Betingelse af, at Amtscommunerne lige overfor saadanne Anstalter fik en Forret til at kunne indsatte deres forsømte Børn; men Amtsraadet har ikke fundet sig foranlediget til at give Bidrag til det Slags Anstalter, skjøndt de dog hvile paa en smuk og god Tanke. Saavidt mig bekjendt have Amtsraadene hidtil ikke været saa overordentlig villige til at give Bidrag ud over, hvad de ere tvungne til. Jeg troer, det gaar med Amtene som med Sogneforstanderskaberne, at de ere meget varsomme med at stille nogen stor Appel til Skattehernes Kommer, og jeg troer, at man, ved at udtale en anden Tanke om dem, kaster en altfor stor Mistillid paa Valgerne, som om disse ikke skulde være istand til at vælge Amtsraadsmedlemmer, der kunde varetage deres Løb, men derimod vælge Saadanne, som stee ud og gjøre alt Andet, end hvad der er fornødtigt. Som sagt, denne Tanke troer jeg ikke er berettiget. — Paa de mange Detailspørgsmaal, der ere berørte i Lovudkastet, skal jeg ikke videre indlade mig. Naar der er et Par enkelte Steder siges, at Amtsraadet kan paabyde Et eller Andet ligeoverfor Sogneforstanderskaberne, f. Ex. med Hensyn til Ligningens Fremlæggelse og Mødernes Afholdelse, troer jeg, det vilde være heldigere, om Lovudkastet selv bestemte alt dette, end at Amtsraadet kan paabyde det. Alt, hvad der kan have Udseende af at støde Følelsen, er Noget, vi saavidt muligt bør undgaae; dette kan i alt Fald ikke staa. Naar Kommunen bestaaer af to eller flere Sogne, kan man godt bestemme i Loven, at Møderne skulle afholdes væxelviis i hvert Sogn, og lige